

Ročník 1974

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 25

Vydána dne 22. prosince 1974

Cena

OBSAH:

128. Zákon České národní rady o státním rozpočtu České socialistické republiky na rok 1975
129. Zákon České národní rady o rozpočtovém určení výnosu zemědělské daně a příspěvku na sociální zabezpečení, o jejich správě a o některých změnách zákona č. 143/1961 Sb. o domovní dani
130. Zákon České národní rady o státní správě ve vodním hospodářství
131. Zákon České národní rady o Národní ceně České socialistické republiky
132. Zákon České národní rady o Novinářské ceně Jana Švermy

128

ZÁKON

České národní rady

ze dne 19. prosince 1974

o státním rozpočtu České socialistické republiky na rok 1975

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Státní rozpočet České socialistické republiky

(¹) Celkové příjmy státního rozpočtu České socialistické republiky (dále jen „státní rozpočet republiky“) se stanoví

částkou 108 513 990 tis. Kčs,

celkové výdaje státního rozpočtu republiky se stanoví

částkou 108 513 990 tis. Kčs

(Příloha č. 1).

(²) Ve státním rozpočtu republiky jsou obsaženy

a) dotace ze státního rozpočtu federace do státního rozpočtu republiky ve výši

38 180 000 tis. Kčs,

b) finanční vztahy k rozpočtům národních výborů, a to:

souhrnný finanční vztah (neúčelové dotace) ve výši

17 518 000 tis. Kčs,

účelové subvence ve výši
(Příloha č. 2).

19 785 370 tis. Kčs.

§ 2

Zmocnění

Vláda České socialistické republiky nebo na základě jejího zmocnění ministr financí může, pokud tím nebude dotčena vyrovnanost státního rozpočtu republiky, promítnout do státního rozpočtu republiky zejména změny státního plánu rozvoje národního hospodářství České socialistické

republiky, organizační změny a úpravu souhrnného finančního vztahu a účelových subvencí národních výborů, jestliže se změní podmínky, za nichž byly souhrnný finanční vztah a účelové subvence stanoveny.

§ 3

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975.

Veleník v. r.

Korčák v. r.

Příloha č. 1 k zákonu ČNR č. 128/1974 Sb

**Celkový přehled
státního rozpočtu České socialistické republiky**

Příjmy	Kčs (v tisících)
Příjmy ze socialistického hospodářství	46 542 614
Daně, dávky a poplatky od obyvatelstva	22 705 000
Ostatní příjmy	1 086 376
Dotace z federálního rozpočtu	38 180 000
Úhrn	108 513 990

Výdaje	Kčs (v tisících)
Výdaje ústředně řízených organizací na:	
hospodářství	26 710 169
kulturní a sociální opatření	40 583 941
obranu a bezpečnost	2 932 723
správu	674 867
soudy a prokuratury	309 190
Souhrnný finanční vztah	17 518 000
Účelové subvence do rozpočtů národních výborů	19 785 300
Úhrn	108 513 990

Příloha č. 2 k zákonu ČNR č. 128/1974 Sb.

**Souhrnný finanční vztah a účelové subvence
do rozpočtů národních výborů obsažené ve státním rozpočtu
České socialistické republiky**

K r a j	Souhrnný finanční vztah (v tisících Kčs)	Účelové subvence (v tisících Kčs)
Národní výbor hl. m. Prahy	3 292 200	5 152 900
Středočeský	1 581 200	1 541 500
Jihočeský	1 387 700	1 093 800
Západočeský	1 767 800	1 446 000
Severočeský	2 642 400	3 064 000
Východočeský	1 381 900	1 745 600
Jihomoravský	2 056 100	3 025 000
Severomoravský	3 408 700	2 716 500
Ú h r a	17 518 000	19 785 300

129

ZÁKON

České národní rady

ze dne 19. prosince 1974

**o rozpočtovém určení výnosu zemědělské daně a příspěvku na sociální zabezpečení,
o jejích správě a o některých změnách zákona č. 143/1961 Sb., o domovní dani**

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Výnos zemědělské daně a příspěvku na sociální zabezpečení podle zákona č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani, pokud není příjmem státního rozpočtu federace, plyne

- a) u daně z pozemků, daně ze zisku, daně z příjmů občanů ze zemědělské výroby, daně z celkového objemu mezd a daně z individuálních mezd do rozpočtů národních výborů;
- b) u daně z překročení mezd a odměn a u příspěvku na sociální zabezpečení do státního rozpočtu České socialistické republiky.

§ 2

[¹] Správu zemědělské daně a příspěvku na sociální zabezpečení vykonává,

- a) jde-li o daň z pozemků vyměřovanou organizacím, okresní národní výbor, v jehož územním obvodu má organizace sídlo počátkem zdaňovacího období;
- b) jde-li o daň ze zisku, daň z mezd a odměn a příspěvek na sociální zabezpečení, okresní národní výbor, v jehož územním obvodu má organizace sídlo koncem zdaňovacího období nebo při zániku činnosti.

[²] Správu zemědělské daně a příspěvku na sociální zabezpečení, které se vyměřují organizacím řízeným Národním výborem hlavního města Prahy, vykonává Národní výbor hlavního města Prahy.

[³] Správu zemědělské daně vyměřované občanům vykonává místní národní výbor, v jehož územním obvodu má poplatník pozemky. Má-li poplatník pozemky v územních obvodech několika místních národních výborů, vykonává správu

- a) daně z pozemků každý místní národní výbor, pokud jde o pozemky ležící v jeho územním obvodu;
- b) daně z příjmů občanů ze zemědělské výroby místní národní výbor, v jehož územním obvodu má poplatník největší část pozemků.

§ 3

Zákon č. 143/1961 Sb., o domovní dani, se mění takto:

1. § 2 odst. 2 zní:
„[²] Spolu s budovami podléhá dani plocha jímni zastavěná a nádvoří.“
2. V § 9 odst. 2 větě druhé se vypouštějí slova „nebo z budov s domovní zahradou“.
3. V § 10 odst. 2 se vypouštějí slova „nebo domovní zahrady“.
4. V § 10 odst. 3 se vypouštějí slova „popřípadě domovní zahrady“.

§ 4

Ve vyhlášce ministerstva financí č. 144/1961 Sb., kterou se provádí zákon č. 143/1961 Sb., o domovní dani, se vypouštějí odstavce 26 a 34.

§ 5

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975.

Voletík v. r.

Korčák v. r.

130

ZÁKON

České národní rady

ze dne 19. prosince 1974

o státní správě ve vodním hospodářství

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

Vodohospodářské orgány
a jejich působnost

§ 1

Vodohospodářské orgány

Státní správu na úseku vodního hospodářství podle vodního zákona¹⁾ a tohoto zákona, jakož i úkoly stanovené předpisy vydanými na jejich základě, vykonávají vodohospodářské orgány, jimiž jsou

- a) národní výbory,
- b) ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky jako ústřední vodohospodářský orgán České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo“).

§ 2

Okresní národní výbory

Působnost, která podle vodního zákona přísluší vodohospodářským orgánům, vykonávají okresní národní výbory, pokud jí vodní zákon nebo tento zákon nesvěřuje jiným orgánům.

§ 3

Místní (městské) národní výbory

¹⁾ Místní (městské) národní výbory

- a) upravují, omezují, popřípadě zakazují podle § 5 odst. 3 vodního zákona obecné užívání povrchových vod, nejde-li o hraniční toky, o vody v rybnících nebo v jiných vodních nádržích rybářsky obhospodařovaných,
- b) omezují nebo jinak upravují zásobování pitnou vodou, popřípadě její užívání při nedostatku pitné vody a rozhodují ve sporech o přednostní určení pitné vody z veřejných vodovodů podle § 30 odst. 3 vodního zákona,

c) ukládají tomu, kdo poškodí veřejnou kanalizaci nebo veřejný vodovod, anebo ohrozí jejich provoz, provést opatření k odstranění závadného stavu v případech, kdy tato opatření nevyžadují povolení.

²⁾ Místní (městské) národní výbory na základě pověření krajského národního výboru vydaného po projednání s příslušným okresním národním výborem v případech, kde jsou pro to potřebné podmínky a nejde o hraniční toky

- a) povolují odběr a jiné užívání povrchových vod a podzemních vod podle § 8 odst. 1 písm. a) a b) vodního zákona pro potřeby jednotlivých občanů (domácností) a zřizování, změny a zrušování vodohospodářských děl, která souvisí s tímto odběrem,
- b) povolují stavby k odvodnění pozemků do výměry pěti hektarů,
- c) rozhodují v případech, kdy jim přísluší povolovat vodohospodářské dílo, též o ostatních vodohospodářských záležitostech týkajících se tohoto vodohospodářského díla,
- d) rozhodují ve sporech o zřízení, popřípadě zrušení přípojky k veřejnému vodovodu nebo k veřejné kanalizaci pro jednotlivé obytné budovy, pokud přípojka není vodohospodářským dílem,
- e) vydávají souhlas podle § 13 vodního zákona ke stavbám, zřízením, popřípadě činnostem v zátopových územích, chráněných oblastech přirozené akumulace vod a v ochranných pásmech pro stavby jednotlivých obytných budov, drobné stavby, jakož i pro zemní práce a terénní úpravy neovlivňující odtokové poměry, nejde-li o stavby uvedené v § 13 odst. 1 písm. a) nebo b) vodního zákona,
- f) vyjadřují se podle § 14 vodního zákona v případech, v nichž jsou příslušné k udělení povolení nebo souhlasu,

³⁾ V případech uvedených v odstavci 1. si mohou vyhradit rozhodování okresní národní vý-

¹⁾ Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

bory, zejména jde-li o územní obvody několika místních (městských) národních výborů.

§ 4

Krajské národní výbory

(1) Krajské národní výbory povolují

- a) vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních
 1. z nemocnic a jiných zdravotnických zařízení,
 2. z podniků a závodů ústředně řízených organizací průmyslu a ze zemědělských organizací,
 3. z veřejných kanalizací
 v případech a rozsahu, uvedených v příloze tohoto zákona; v případech uvedených pod bodem 1 a 2 povolují též související odběr vod,
- b) odběr podzemních a povrchových vod pro potřeby veřejných vodovodů přesahujících území jednoho okresu nebo dotýkajících se zájmů více okresů,
- c) odběr a jiné nakládání s vodami zvláště významné z hlediska státní vodohospodářské bilance stanovené ministerstvem; nejde-li o odběr vod pro potřebu veřejných vodovodů, povolují též související vypouštění odpadních vod,
- d) zadržování povrchových vod v nádržích s celkovým objemem nad 1 milion m³ nebo s výškou hrázového tělesa nad 8 m ode dna, základové výpusti, včetně vodohospodářských děl a zařízení, umožňujících využití vodní energie,
- e) stavby na ochranu před povodněmi, přesahující území jednoho okresu a vodohospodářská díla na vodních cestách,²⁾ zřizovaná k plavebním účelům nebo ovlivňující podmínky plavby,
- f) vodohospodářská díla odvodňovacích soustav nad 2000 hektarů,
- g) vodohospodářská díla, která umožňují nakládání s vodami, k němuž je třeba povolení krajského národního výboru.

(2) Krajské národní výbory rozhodují

- a) v případech, kdy jim přísluší povolovat vodohospodářské dílo i v ostatních vodohospodářských záležitostech týkajících se tohoto vodohospodářského díla, popřípadě povoleného nakládání s vodami,
- b) ve vodohospodářských věcech hraničních toků po projednání s ministerstvem a má-li rozhodnutí vliv na průběh, povahu nebo vyznačení státní hranice též s federálním ministerstvem vnitra.

(3) Krajské národní výbory

- a) řídí a usměrňují podle směrného vodohospodářského plánu nakládání s vodami, jejich

ochranu, jakož i ostatní vodohospodářské záležitosti na území kraje, a to v rozsahu působnosti a způsobem stanoveným národním výborům tímto zákonem,

- b) stanoví zátopová území u vodohospodářsky významných vodních toků v případech, které si po projednání s příslušnými národními výbory vyhradí,
- c) schvalují kanalizační řády veřejných kanalizací, u nichž povolují vypouštění odpadních vod,
- d) vydávají souhlas podle § 13 odst. 1 vodního zákona ke stavbám, zařízením, popřípadě činnostem, jestliže se provádějí na vodních cestách,
- e) vyjadřují se podle § 14 vodního zákona v případech, ve kterých jsou příslušné vydávat povolení nebo souhlas; jde-li o věci týkající se hraničních toků, vyjadřují se po projednání s ministerstvem,
- f) vedou evidenci drobných vodních toků a navrhuji ministerstvu správce těchto toků,
- g) činí za mimořádné situace, zejména při nedostatku vody a při havarijním zhoršení jakosti vod, opatření příslušející podřízenému vodohospodářskému orgánu, a to v případech přesahujících územní obvod nebo možnosti podřízeného vodohospodářského orgánu.

§ 5

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

Ministerstvo

- a) řídí výkon státní správy na úseku vodního hospodářství,
- b) pečuje o ochranu přirozené akumulace vod a vodních zdrojů, o ochranu vodních toků, o ochranu jakosti povrchových a podzemních vod a o odstraňování, popřípadě omezování jejich dosavadních znečištění,
- c) provádí rozbor stavu využití vodních zdrojů, pečuje o udržování rovnováhy mezi kapacitou vodních zdrojů, potřebou a spotřebou vody a o nejhospodárnější a nejúčelnější využití vodních zdrojů z hlediska potřeb národního hospodářství a zajišťuje jejich evidenci,
- d) ústředně plánuje a usměrňuje hospodaření s vodami, sestavuje a doplňuje směrný vodohospodářský plán a zajišťuje uplatňování jeho zásad při hospodaření s vodami,
- e) určuje na návrh krajských národních výborů správce drobných vodních toků a zajišťuje

¹⁾ Zákon č. 26/1964 Sb., o vnitrozemské plavbě.

správu vodních toků vodohospodářsky významných státními vodohospodářskými organizacemi jím řízenými,

- f) zabezpečuje hydrologickou službu a hydrologický průzkum,
- g) pečuje o splavnost vodních toků a budování vodních cest,
- h) ústředně řídí přípravu a výstavbu soustav vodohospodářských děl,
- i) vyjadřuje se podle § 14 vodního zákona k centrálně posuzovaným stavbám, pokud rozhodujícím způsobem ovlivňují nakládání s vodami, ochranu vod nebo ochranu proti povodním,
- j) řídí v jím řízených organizacích v rámci jednotné státní vědeckotechnické politiky základní a aplikovaný vodohospodářský výzkum a vodohospodářský rozvoj,
- k) vykonává vrchní vodohospodářský dozor,
- l) schvaluje komplexní manipulační řády soustav vodohospodářských děl, které ovlivňují vodní hospodářství v územních obvodech několika krajských národních výborů,
- m) rozhoduje v pochybnostech o rozsahu povinností, popřípadě oprávnění správců vodních toků vodohospodářsky významných, pokud nejde o rozhodování podle správního řádu,
- n) upravuje obecně závazným právním předpisem podrobněji úkoly jednotlivých vodohospodářských orgánů stanovené tímto zákonem,
- o) plní další úkoly vyplývající z tohoto zákona.

§ 6

Místní příslušnost vodohospodářských orgánů

(1) Místní příslušnost vodohospodářských orgánů k udělení povolení k nakládání s vodami, k vodohospodářským dílům a k některým činnostem podle § 8 až 10 vodního zákona se řídí místem díla, popřípadě místem činnosti.

(2) Je-li vodohospodářské dílo, k jehož povolení je příslušný okresní národní výbor, na území více okresů téhož kraje, je příslušný okresní národní výbor, v jehož územním obvodu leží převážná část vodohospodářského díla. V pochybnostech o tom, v kterém okrese leží převážná část vodohospodářského díla, určí příslušnost krajský národní výbor; jsou-li okresy v různých krajích, určí příslušnost zúčastněné krajské národní výbory ve vzájemné dohodě, a nedojde-li k dohodě, určí příslušnost ministerstvo.

(3) Je-li vodohospodářské dílo, k jehož povolení je příslušný krajský národní výbor, na území více krajů, je příslušný krajský národní výbor, v jehož územním obvodu leží převážná část vodohospodářského díla. V pochybnostech o tom, v kterém kraji leží převážná část vodohospodářského díla, určí příslušnost ministerstvo.

§ 7

Souběh povolení vodohospodářských orgánů různých stupňů

V případech, kdy též žadatel požaduje současně vydání několika povolení, k jejichž vydání jsou příslušné vodohospodářské orgány různých stupňů, rozhodne o vydání těchto povolení vodohospodářský orgán nejvyššího stupně. Ministerstvo může obecně závazným právním předpisem upravit podrobnosti.

ČÁST DRUHÁ

Směrný vodohospodářský plán a ochrana vodohospodářských zájmů

§ 8

Sestavování a doplňování směrného vodohospodářského plánu

(1) Směrný vodohospodářský plán sestavuje a doplňuje ministerstvo v součinnosti se zúčastněnými ústředními orgány tak, aby byl v souladu s perspektivou rozvoje jednotlivých odvětví národního hospodářství a s ochranou životního prostředí.

(2) Ministerstvo může pověřit nižší vodohospodářské orgány zpracováním podkladů pro sestavování a doplňování směrného vodohospodářského plánu. Ministerstvo, popřípadě k tomu pověřené jím řízené organizace a vodohospodářské orgány mohou požadovat od těch, kdož mají požadavky na vodu nebo ovlivňují hospodaření s vodou nebo její jakost, aby jim bezplatně sdělovali data rozhodná pro sestavení a doplňování tohoto plánu, popřípadě mohou si tato data u nich zjišťovat.

(3) Ministerstvo sestavuje v rámci směrného vodohospodářského plánu státní vodohospodářskou bilanci, která obsahuje vyhodnocení zásob povrchových a podzemních vod, jejich jakosti a jejich současného i možného využití. Přitom stanoví zásady pro roční nebo víceleté hospodaření s vodou v jednotlivých povodích a určuje potřebné ukazatele, především ukazatele minimálních průtoků vody ve vodních tocích a ukazatele potřeby, spotřeby, popřípadě jakosti vody při nakládání s ní. Při stanovení ukazatelů minimálních průtoků ve vodních tocích bere zřetel na potřeby uživatelů vod, včetně potřeb plavby u splavných toků a na ochranu důležitých zájmů společnosti.

(4) Ministerstvo může pověřit nižší vodohospodářské orgány, aby určily ukazatele pro jednotlivá dílčí povodí, popřípadě úseky vodních toků, podle jím stanovených zásad.

(5) Zásoby povrchových a podzemních vod a jejich jakost evidují a bilančně vyhodnocují organizace pověřené ministerstvem, a to podle směrnic vydaných ministerstvem po projednání s příslušnými ústředními orgány státní správy.

§ 9

Ochrana vodohospodářských a jiných důležitých zájmů společností

Vodohospodářské orgány jsou povinny vycházet při rozhodování, vydávání vyjádření a při provádění ostatních opatření ve vodním hospodářství ze směrného vodohospodářského plánu, zejména ze státní vodohospodářské bilance, dodržovat zásady pro roční nebo víceleté hospodaření s vodou v jednotlivých povodích a dbát ochrany životního prostředí a ostatních důležitých zájmů společností.

ČÁST TŘETÍ

Vodohospodářský dozor

§ 10

Vodohospodářský dozor národních výborů

(1) Národní výbory dozírají na dodržování ustanovení vodního zákona, tohoto zákona a předpisů podle nich vydaných a v rozsahu své působnosti ukládají opatření k odstranění zjištěných závad.

(2) Národní výbory jsou povinny v rozsahu své působnosti soustavně dozírat zejména, zda jsou dodržována jimi vydaná rozhodnutí, ustanovení vodního zákona k ochraně vod, včetně jejich jakosti, udržována vodohospodářská díla v řádném stavu a provozována podle schválených kanalizačních, manipulačních, popřípadě provozních řádů.

(3) Národní výbory si mohou při provádění vodohospodářského dozoru vyžádat spolupráci orgánů sledujících jakost a zdravotní nezávadnost vod, orgánů ochrany přírody, orgánů státního hospodářského řízení zemědělství, rybářství, popřípadě dalších orgánů, jakož i společenských organizací působících na těchto úsecích. Po projednání s těmito organizacemi mohou pověřit jejich členy některými úkoly.

(4) Národní výbory jako součást vodohospodářského dozoru provádějí technickobezpečnostní dozor nad vodohospodářskými díly, jejichž stav by mohl ohrozit bezpečnost osob nebo majetku. Přitom zejména dozírají, jak správci (vlastníci, uživatelé) těchto děl zajišťují na nich odborný technickobezpečnostní dohled a jak provádějí potřebná opatření k jejich bezpečnosti.

(5) Ministerstvo může obecně závazným právním předpisem upravit způsob provádění vodohospodářského dozoru národními výbory, jakož i provádění odborného technickobezpečnostního dohledu v případech, kdy tento dohled není prováděn organizací pověřenou podle § 41 odst. 1 písm. c) vodního zákona nebo kdy jde o vodohospodářské dílo ve výstavbě.

§ 11

Vrchní vodohospodářský dozor

(1) Ministerstvo dozírá v rámci vrchního vodohospodářského dozoru, jak nižší vodohospodářské orgány provádějí ustanovení vodního zákona, tohoto zákona a předpisů podle nich vydaných.

(2) V rámci vrchního vodohospodářského dozoru je ministerstvo oprávněno též dozírat, jak jsou dodržována orgány a organizacemi ustanovení vodního zákona a předpisů podle něho vydaných na ochranu vod, jak jsou dodržována rozhodnutí vodohospodářských orgánů, jak jsou plněny povinnosti správců (vlastníků, uživatelů) vodohospodářských děl a správců vodních toků a jak jsou plněny úkoly organizacemi jím pověřenými podle vodního zákona nebo tohoto zákona. Zjistí-li závažné, může uložit potřebná opatření k jejich odstranění.

§ 12

Česká vodohospodářská inspekce

(1) Českou vodohospodářskou inspekci může zřídit ministerstvo jako svůj odborný kontrolní orgán ve věcech ochrany jakosti vod a hospodaření s vodou; Česká vodohospodářská inspekce vykonává v rámci vrchního vodohospodářského dozoru úkoly uvedené v § 11 odst. 2 v rozsahu určeném ministerstvem.

(2) Česká vodohospodářská inspekce při plnění svých úkolů spolupracuje s národními výbory a poskytuje jim odbornou pomoc.

(3) Česká vodohospodářská inspekce navrhuje vodohospodářským orgánům uložení pokut a opatření k odstranění zjištěných nedostatků.

§ 13

Oprávnění osob vykonávajících vodohospodářský dozor

Osoby vykonávající dozor podle § 10 až 12 jsou při plnění svých úkolů oprávněny vstupovat na pozemky, do závodů, zařízení a objektů, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních předpisů, provádět potřebná šetření, požadovat potřebné údaje a vysvětlení a nahlížet do příslušných dokladů; přitom jsou povinny zachovávat státní, hospodářské a služební tajemství o věcech, o nichž se dověděly při své činnosti a vykazovat se průkazem orgánu, z jehož pověření vykonávají dozor.

ČÁST ČTVRTÁ

Řízení a vodohospodářská evidence

§ 14

Řízení

(1) Pokud tento zákon nestanoví jinak, postupují vodohospodářské orgány při řízení o věcech

upravených vodním zákonem nebo tímto zákonem (dále jen „vodoprávní řízení“) podle správního řádu,³⁾ popřípadě podle stavebního řádu,⁴⁾ jde-li o rozhodnutí o zřízení, změně nebo zrušení vodohospodářského díla.

(2) Žádost o rozhodnutí musí být doložena přílohami, obsahujícími údaje, které jsou směrodatné pro posouzení dosahu žádaného rozhodnutí na vodohospodářské poměry. Jde-li o žádost o povolení, které je současně rozhodnutím o přípustnosti stavby,⁵⁾ musí být žádost doložena též doklady, kterých je třeba k žádosti o takové rozhodnutí podle stavebního řádu. Žadatel o rozhodnutí je povinen na vyzvání vodohospodářského orgánu doložit žádost dalšími doklady, popřípadě posudky o vlivu žádaného rozhodnutí na jiné právem chráněné zájmy.

(3) Ministerstvo může obecně závazným právním předpisem stanovit podrobnosti, ve kterých případech a které doklady je žadatel o rozhodnutí nebo vyjádření povinen předložit, jakož i další podrobnosti vydávání povolení, souhlasů a vyjádření.

(4) Týká-li se vodoprávní řízení užívacích práv k zemědělským nebo lesním pozemkům, které mají v užívání socialistické zemědělské nebo lesní organizace, jsou účastníky vodoprávního řízení pouze tyto organizace.

(5) Účastníkem vodoprávního řízení o povoleních a souhlasech vodohospodářských orgánů, týkajících se vodních toků, je též správce vodních toků.

(6) V případech, kdy může rozhodnutí vodohospodářského orgánu ovlivnit vodohospodářské poměry v územních obvodech několika místních (městských) národních výborů, oznámí vodohospodářský orgán termín a předmět ústního jednání veřejnou vyhláškou i u těchto národních výborů. K ústnímu jednání písemně pozve všechny jemu známé účastníky vodoprávního řízení.

(7) Pozvání k ústnímu jednání doručí vodohospodářský orgán do vlastních rukou účastníku nejméně 8 dnů ve složitějších případech nejméně 30 dnů před dnem ústního jednání. Po tuto dobu musí být vyvěšeny i vyhlášky o ústním jednání v případech podle odstavce 6. Vodohospodářský orgán v obou případech upozorní, že na námítky, které nebudou sděleny nejpozději při ústním jednání, nebude možno vzít zřetel.

(8) Ovlivní-li rozhodnutí vodohospodářské poměry nebo jakost vod v obvodu působnosti jiného vodohospodářského orgánu, nebo leží-li vodohospodářské dílo, o němž se rozhoduje zčásti v územním obvodu jiného vodohospodářského orgánu, rozhodne věcně a místně příslušný vodohospodář-

ský orgán po projednání s těmi vodohospodářskými orgány, jejichž územních obvodů se rozhodnutí týká.

(9) V jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na podkladě dokladů předložených účastníkem vodoprávního řízení, rozhodne vodohospodářský orgán bezodkladně. V ostatních případech rozhodne nejdéle do šedesáti dnů od zahájení vodoprávního řízení; ve zvlášť složitých případech nejdéle do tří měsíců. Nelze-li vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v těchto lhůtách, může lhůtu přiměřeně prodloužit odvolací orgán.

(10) Vodohospodářský orgán může doručit rozhodnutí jiným účastníkům než je žadatel o povolení nebo než je správce vodního toku, popřípadě ten, kdo vznesl námítky, veřejnou vyhláškou na místních (městských) národních výborech, v jejichž územních obvodech jsou zájmy účastníků dotčeny.

(11) Vydává-li vodohospodářský orgán témuž žadateli současně několik povolení, může tak učinit v jediném rozhodnutí.

(12) Vyžadují-li to vodohospodářské nebo jiné důležité zájmy společnosti, může vodohospodářský orgán v novém vodoprávním řízení měnit, popřípadě rušit i jiná svá rozhodnutí vydaná v souvislosti s povolením, které bylo změněno nebo zrušeno.

(13) Náklady na znalecké posudky, kterých je třeba ve vodoprávním řízení, zahájeném z podnětu žadatele o vodohospodářské povolení, hradí žadatel.

(14) Opatření vodohospodářských orgánů, učiněná podle § 5 odst. 3, § 16 odst. 1 a § 30 odst. 3 věta první vodního zákona, se zpravidla vyhláší veřejnou vyhláškou nebo jiným v místě obvyklým způsobem.

§ 15

Vodohospodářská evidence

(1) Vodohospodářské orgány jsou povinny vést evidenci o jím vydaných povoleních, souhlasech, vyjádřeních, popřípadě jiných rozhodnutích.

(2) Podrobnosti o způsobu vedení a rozsahu vodohospodářské evidence stanoví ministerstvo, které může též pověřit organizace jím řízené, popřípadě některé vodohospodářské orgány, vedením souhrnné vodohospodářské evidence.

(3) Kdo osvědčí oprávněný zájem o skutečnosti uvedené ve vodohospodářské evidenci, je oprávněn do ní nahlížet, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních předpisů.

³⁾ Zákon č. 71/1967 Sb. o správním řízení (správní řád)

⁴⁾ Zákon č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, a prováděcí předpisy.

⁵⁾ § 9 odst. 3 vodního zákona.

ČÁST PÁTÁ

Závodní a podnikové vodohospodářství

§ 16

(1) Organizace, které odebírají nebo jinak užívají vodu anebo vypouštějí odpadní nebo zvláštní vody v množství, popřípadě jakosti, nad míru stanovenou ministerstvem v dohodě s dotčenými ústředními orgány, jsou povinny k zajišťování odborného hospodaření s vodou a čištění odpadních vod, určit kvalifikované pracovníky (závodní a podnikové vodohospodáře). Obdobně určují kvalifikované pracovníky též organizace a orgány těmto organizacím nadřazené a jejich ústřední orgány.

(2) Podrobnosti o určování, činnosti a kvalifikaci pracovníků uvedených v odstavci 1 stanoví ministerstvo obecně závazným právním předpisem v dohodě s dotčenými ústředními orgány státní správy.

ČÁST ŠESTÁ

Ochrana před povodněmi

§ 17

Všeobecné povinnosti při ochraně před povodněmi

(1) V době nebezpečí povodně a v době povodně orgány, organizace a občané na příkaz příslušných povodňových orgánů jsou povinni zejména:

- a) poskytnout dopravní a mechanizační prostředky, pohonné hmoty, nářadí a jiné potřebné prostředky,
- b) odstraňovat překážky, které mohou bránit průtoku velkých vod,
- c) trpět odstranění staveb nebo jejich částí anebo porostu,
- d) zúčastnit se podle svých možností a sil zabezpečovacím a záchranným pracím k ochraně před povodněmi.

(2) Povodňové orgány ukládají povinnosti podle odstavce 1 jen v nevyhnutelně potřebném rozsahu.

§ 18

Rízení ochrany před povodněmi

(1) Ochrana před povodněmi zabezpečují tyto povodňové orgány:

- a) národní výbory a ministerstvo,
- b) po dobu povodně povodňové komise národních výborů a ústřední povodňová komise.

(2) Ministerstvu přísluší ústřední řízení ochrany před povodněmi a výkonu dozoru na ní. Ústřední řízení povodňových záchranných prací, pokud je provádějí požární jednotky, náleží ministerstvu vnitra České socialistické republiky.

Ochranu před povodněmi v celém rozsahu řídí, kontrolují a činnost ostatních účastníků ochrany před povodněmi koordinují ve svých územních obvodech národní výbory; přitom přihlížejí k vodohospodářskému stanovisku správce vodohospodářsky významných toků.

(3) Ústřední povodňová komise řídí, koordinuje a kontroluje v celém rozsahu ochranu před povodněmi v době povodně, ohrožující rozsáhlá území, pokud povodňové komise krajských národních výborů vlastními silami a prostředky nestačí činit potřebná opatření a v tomto případě jí přísluší v plném rozsahu ústřední řízení ochrany před povodněmi a výkonu dozoru na ní.

(4) Ústřední povodňovou komisi zřizuje vláda České socialistické republiky, která schvaluje též statut této komise. Předsedou je ministr lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky a místopředsedou ministr vnitra České socialistické republiky.

(5) Národní výbory zřizují k operativnímu plnění svých úkolů při výkonu ochrany před povodněmi jako své výkonné orgány povodňové komise. Tyto komise řídí, koordinují a kontrolují ochranu před povodněmi v době povodně v územním obvodu národního výboru. Povodňovou komisi sestavuje plenární zasedání příslušného národního výboru. Předsedou komise jmenuje předsedu nebo místopředsedu národního výboru. Za členy komise jsou jmenováni vedoucí pracovníci národního výboru a zástupci orgánů a organizací, které jsou způsobilé k potřebným zásahům, popřípadě k pomoci při ochraně před povodněmi.

(6) Povodňová komise je řízena radou národního výboru a podřízena též povodňovému orgánu vyššího stupně, pokud v době povodně nepřevzme řízení ochrany před povodněmi v plném rozsahu povodňová komise národního výboru vyššího stupně, popřípadě u povodňové komise krajského národního výboru ústřední povodňová komise.

(7) Povodňové komise mohou v době povodně činit opatření a vydávat příkazy k zabezpečovacím a záchranným pracím. Tyto příkazy nejsou rozhodnutími podle správního řádu.

(8) Ústřední orgány státní správy a ostatní státní a jiné orgány jsou povinny povodňovým orgánům pomáhat při zajišťování ochrany před povodněmi.

§ 19

Předpovědní a hlásná povodňová služba

(1) Orgány, organizace a občané jsou povinni neodkladně hlásit nebezpečí povodně povodňovým orgánům.

(2) Orgány a organizace, zejména ty, které zajišťují telekomunikační služby, jsou povinny přednostně zabezpečovat komunikaci zpráv a hlášení předpovědní a hlásné povodňové služby ve věcech ochrany před povodněmi.

§ 20

Náklady na opatření k ochraně před povodněmi

(1) Orgány, organizace a občané nesou náklady, které jim vzniknou vlastními opatřeními k ochraně jejich majetku (majetku v jejich správě nebo užívání) před povodněmi.

(2) Náklady na zabezpečovací práce na vodních tocích a vodohospodářských dílech hradí jejich správci (vlastníci, uživatelé). Náklady na záchranné práce, kromě nákladů podle odstavce 1, hradí okresní národní výbory podle zvláštních předpisů, které vydá ministerstvo financí České socialistické republiky ve spolupráci s příslušnými ústředními orgány státní správy.

§ 21

Náhrada škody způsobené opatřeními prováděnými k ochraně před povodněmi

Národní výbory hradí občanům škodu, která jim vznikne v důsledku činnosti nebo opatření k ochraně před povodněmi; organizacím v takových případech hradí škodu na věcech a náklady spojené s odškodněním pracovních úrazů.⁶⁾ O náhradě této škody rozhodují a náhradu poskytují příslušné okresní národní výbory.

§ 22

Prováděcí předpisy

Podrobnosti o provádění ochrany před povodněmi, zejména o spolupráci a úkolech orgánů, organizací a občanů při povodních stanoví vláda nařízením.

ČÁST SEDMÁ**Vodní stráž**

§ 23

(1) Vodohospodářské orgány na návrh správců vodních toků nebo správců (vlastníků, uživatelů) vodohospodářských děl ustanovují k ochraně vod, vodních toků a k ochraně vodohospodářských děl vodní stráž. Vodní stráž může být ustanovena i na návrh společenské organizace. Správci (vlastníci, uživatelé) a společenské organizace, k jejichž návrhu byla vodní stráž ustanovena, nesou náklady na ni. Ve výjimečných případech, vyžaduje-li to ochrana důležitých zájmů společnosti, může příslušný vodohospodářský orgán uložit správci (vlastníku, uživateli), aby předložil návrh na ustanovení vodní stráže.

(2) Vodní stráž je oprávněna při výkonu ochrany vstupovat na cizí pozemky a vodohospodářská díla, pokud k tomu není potřeba povolení podle zvláštních předpisů, zjišťovat osoby, které porušují ustanovení vodního zákona k ochraně vod, vodních toků a vodohospodářských děl, a oznamovat je vodohospodářskému orgánu, který ji ustanovil. Vodní stráž je oprávněna ukládat pokuty v blokovém řízení podle zvláštních předpisů.

(3) Vodní stráž může požadovat při plnění svých úkolů součinnost Sboru národní bezpečnosti, pokud jejich plnění nemůže zajistit vlastními silami nebo prostředky.

(4) Ministerstvo v dohodě s ministerstvem vnitra České socialistické republiky určí obecně závazným právním předpisem vodohospodářské orgány, které ustanovují vodní stráž a stanoví ostatní podrobnosti o ustanovení vodní stráže, zejména o složení jejich slibu, o vnějším označení a o výkonu ochrany.

ČÁST OSMÁ**Pokuty**

§ 24

(1) Organizacím, které porušují povinnosti stanovené tímto zákonem, popřípadě podle něho uložené, ukládají vodohospodářské orgány pokuty v rozsahu a za podmínek stanovených vládou. Vodohospodářské orgány ukládají za podmínek stanovených vládou pokuty i pracovníkům těchto organizací, kteří porušení povinností organizací zavinili, nejde-li o trestný čin nebo přečin. Výše pokuty může činit u pracovníka organizace nejvýše trojnásobek jeho průměrného měsíčního výdělku.⁷⁾

(2) Uložením pokuty organizací zůstává nedotčena trestní odpovědnost jejich pracovníků i odpovědnost organizace podle předpisů o náhradě škody. Byla-li uložena pracovníku pokuta podle odstavce 1, nelze mu uložit pokutu podle jiných předpisů.

(3) Pokuty uložené podle vodního zákona a tohoto zákona jsou příjmem rozpočtu národních výborů.

ČÁST DEVÁTÁ**Ustanovení závěrečná, přechodná a zrušovací**

§ 25

Vodohospodářské orgány postupují při opatřeních podle vodního zákona a tohoto zákona, jakož i předpisů vydaných k jejich provedení, ve spolupráci s příslušnými orgány státní správy.

⁶⁾ § 190 a násl. zákoníku práce a § 44 vládního nařízení č. 66/1965 Sb., kterým se provádí zákoník práce, ve znění nařízení vlády č. 60/1970 Sb.

⁷⁾ § 275 zákoníku práce.

§ 26

(1) Organizace, které ke dni účinnosti tohoto zákona vypouštějí odpadní vody nebo vody zvláštní do vod povrchových nebo podzemních, jsou povinny oznámit do tří měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona vodohospodářskému orgánu, příslušnému k vydání povolení, množství, jakost a způsob vypouštění těchto vod. V případech, kdy vypouštění těchto vod je třeba uvést do souladu s ustanoveními vodního zákona nebo stanovenými ukazateli, rozhodne vodohospodářský orgán, zda a v jakém rozsahu a za jakých podmínek jejich vypouštění povoluje. V povolení současně stanoví přípustný stupeň jakosti vypouštěných odpadních nebo zvláštních vod a lhůtu, v níž musí být tohoto stupně dosaženo, popřípadě vybudováno potřebné čistící zařízení.

(2) Ministerstvo vydá v dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy obecně závazný právní předpis, v němž stanoví postup vodohospodářského orgánu tak, aby nakládání s vodami bylo uvedeno do souladu s vodním zákonem do jednoho roku; ve zvlášť odůvodněných případech do dvou let a u veřejných kanalizací do tří let ode dne účinnosti tohoto zákona.

§ 27

(1) Organizace, spravující ke dni účinnosti tohoto zákona veřejnou kanalizaci, předloží návrh kanalizačního řádu^{*)} vodohospodářskému orgánu, který je příslušný k jeho schválení, ve lhůtě jím stanovené.

(2) Ten, kdo vypouští do veřejné kanalizace odpadní nebo zvláštní vody znečištěné při svém vzniku nad míru stanovenou kanalizačním řádem, je povinen do šesti měsíců od schválení tohoto řádu požádat o povolení podle § 24 odst. 3 vodního zákona. Vydá-li vodohospodářský orgán povolení, postupuje se obdobně podle ustanovení § 26 odst. 1.

(3) Ministerstvo obecně závazným právním předpisem upraví po projednání s dotčenými ústředními orgány státní správy lhůtu a postup vodohospodářských orgánů při vydávání povolení podle odstavce 2.

§ 28

Vodoprávní řízení zahájené před účinností tohoto zákona dokončí vodohospodářský orgán, který toto řízení zahájil jako příslušný podle předchozích předpisů.

§ 29

(1) Tímto zákonem nejsou dotčeny

- a) působnost Českého geologického úřadu, Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu,
- b) působnost Národního výboru hlavního města Prahy stanovená zákonem č. 111/1967 Sb., o hlavním městě Praze,
- c) zvláštní předpisy upravující výkon státní správy na úseku vodního hospodářství ve vyhlázených prostorách Československé lidové armády a ozbrojených bezpečnostních sborů.^{*)}

(2) Do působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky patří řízení vodohospodářských meliorací zemědělských pozemků, včetně závlahových a odvodňovacích soustav, pokud vodní zákon nebo tento zákon nestanoví jinak. Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky může po dohodě s ministerstvem lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky určit podrobnosti na tomto úseku.

§ 30

Zrušují se:

1. ustanovení § 29 zákona č. 18/1958 Sb., o požární ochraně, vztahující se na provádění ochrany před povodněmi, pokud ji upravuje tento zákon, popřípadě předpisy vydané k jeho provedení a pokud nejde o výkon povodňových záchranných prací prováděných požárními jednotkami,
2. zákon č. 86/1949 Sb., o přísežných hajných k ochraně lesů, polního majetku, myslivosti, rybářství a vod a vodních děl, pokud se vztahuje na přísežné hajné k ochraně vod a vodních děl,
3. vyhláška č. 622/1949 Ú. I., kterou se určuje vzor osvědčení o ustanovení přísežných hajných k ochraně lesů, polního majetku, myslivosti, rybářství a vod a vodních děl a o jejich vzetí do přísahy, pokud se vztahuje na přísežné hajné k ochraně vod a vodních děl,
4. vládní nařízení č. 85/1968 Sb., o změnách působnosti v oboru ochrany před povodněmi.

§ 31

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1975.

Voleník v. r.

Korčák v. r.

^{*)} § 24 odst. 2 vodního zákona.

^{*)} Např. zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech.

Příloha k zákonu ČNR č. 130/1974 Sb.

Případy, v nichž vyposlání odpadních vod povolují krajské národní výbory**[§ 4 odst. 1 písm. a)]**

ad 1. Nemocnice a zdravotnická zařízení, jejichž kapacita infekčních oddělení přesahuje 150 lůžek;	f) zpracování surových kůží nad 15 000 t čerstvé váhy ročně
ad 2. a) výroba celulózy	g) těžba a zpracování uranové rudy a jaderné elektrárny
b) výroba umělých chemických vláken na bázi celulózy	h) farmaceutický průmysl
c) plynárny zpracovávající hnědé uhlí	i) velkovýkrmny prasat s kapacitou nad 5000 kusů;
d) rafinerie ropy a petrochemický průmysl	ad 3. veřejné kanalizace odvádějící celkové znečištění v ukazateli BSKs nad 1000 t/rok nebo více než 300 l/sec odpadních vod.
e) výroba syntetických barev	

131

Z Á K O N

České národní rady

ze dne 19. prosince 1974

o Národní ceně České socialistické republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Národní cena České socialistické republiky (dále jen „Národní cena“) se uděluje jednotlivcům nebo kolektivům jako projev uznání za vynikající zásluhy, tvůrčí výsledky nebo výkony v oblasti vědy, techniky, kultury a umění, které obohatily lidské poznání nebo vytvořily velké kulturní a umělecké hodnoty nebo jinak významnou měrou přispěly k rozmožnění hmotného a duchovního bohatství českého národa a národnosti České socialistické republiky.

§ 2

Národní cenu uděluje předsednictvo České národní rady každoročně k 5. květnu na návrh vlády České socialistické republiky (dále jen „vláda“).

§ 3

⁽¹⁾ Poradním orgánem vlády pro posouzení podnětů orgánů, organizací, institucí nebo jednotlivců na udělení Národní ceny je Výbor pro Národní cenu České socialistické republiky (dále jen „Výbor“).

⁽²⁾ Předsedu a členy Výboru jmenuje a odvolává vláda.

§ 4

⁽¹⁾ Vyznamenaným jednotlivcům náleží čestný titul „Nositel Národní ceny České socialistické republiky“; dostanou listinu o udělení této ceny a jsou oprávněni nosit stužku symbolizující Národní cenu.

⁽²⁾ Vyznamenaným kolektivům náleží čestný titul „Nositel Národní ceny České socialistické republiky“; dostanou listinu o udělení této ceny.

⁽³⁾ S udělením Národní ceny je spojena odměna.

§ 5

Statut Národní ceny, který schvaluje vláda, upraví organizaci Výboru, náležitosti návrhů na udělení Národní ceny, způsob jejich předkládání a projednávání, jakož i podrobnosti o udělování Národní ceny, o výši odměny a další podrobnosti o vykonávání oprávnění podle § 4, uděluje-li se Národní cena kolektivu.

§ 6

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975.

Voleník v. r.

Korčák v. r.

132

Z Á K O N

České národní rady

ze dne 20. prosince 1974

o Novinářské ceně Jana Švermy

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Zřizuje se Novinářská cena Jana Švermy, (dále jen „Novinářská cena“) jako projev čestného uznání jednotlivcům nebo kolektivům za významnou novinářskou a publicistickou činnost nebo za celoživotní práci v těchto oblastech, kterou v České socialistické republice výrazně přispěli k uskutečnění ideí marxismu-leninismu, proletářského internacionalismu, budování socialismu a boje za mír.

§ 2

Novinářskou cenu uděluje každoročně předsednictvo České národní rady ke Dni tisku dne 21. září na návrh vlády České socialistické republiky.

§ 3

(1) Poradním orgánem vlády pro posouzení podnětů orgánů, organizací, institucí nebo jednotlivců na udělení Novinářské ceny je Výbor pro Novinářskou cenu Jana Švermy (dále jen „Výbor“).

(2) Předsedu a členy Výboru jmenuje a odvolává vláda.

§ 4

(1) Vyznamenaným přísluší čestný titul „Nositel Novinářské ceny Jana Švermy“; dostanou listinu o udělení této ceny a jsou oprávněni nosit stužku symbolizující Novinářskou cenu.

(2) Vyznamenaným kolektivům náleží čestný titul „Nositel Novinářské ceny Jana Švermy“; dostanou listinu o udělení této ceny.

(3) S udělením Novinářské ceny je spojena odměna.

§ 5

Náležitosti návrhů na udělení Novinářské ceny, způsob jejich předkládání a projednávání, podrobnosti o udělování Novinářské ceny, dále výši odměny, vykonávání oprávnění podle § 4, uděluje-li se Novinářská cena kolektivu, a organizaci Výboru upraví statut Novinářské ceny, který schvaluje vláda.

§ 6

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975.

Voleník v. r.

Korčák v. r.